

Pedagojik Formasyon Eğitimi Alan Bireylerin Algılanan Sosyal Yetkinlik Düzeylerinin Farklı Değişkenlere Göre İncelenmesi

Analyzing Perceived Social Competence Levels Of Individuals Taking Pedagogical Formation Training In Terms Of Some Variables

Ünal TÜRKÇAPAR

Kahramanmaraş Üniversitesi, Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu

İlk Kayıt Tarihi: 23.06.2015

Yayına Kabul Tarihi: 02.07.2015

Özet

Bu araştırmanın amacı, pedagojik formasyon eğitimi alan bireylerin sosyal yetkinlik düzeylerini araştırmaktır. Araştırmada, betimsel nitelikli tarama modeli kullanılmıştır. Araştırmanın çalışma grubunu, 2014-2015 öğretim yılında Kayseri Erciyes üniversitesi eğitim fakültesinde pedagojik formasyon eğitimi alan 260 katılımcı oluşturmaktadır. Araştırmanın verileri araştırmacı tarafından hazırlanan “Kişisel Bilgiler Formu” ve katılımcıların sosyal yetkinlik düzeylerini belirlemek amacıyla Anderson-Butcher, Iachini ve Amorose (2007) tarafından geliştirilen ve Türkçeye Akın, A., Akın, Ü., Gediksiz, E., Arslan, S., Sariçam, H., & Yalnız, A. (2012) tarafından uyarlanan Algılanan Sosyal Yetkinlik Ölçeği kullanılmıştır.

***Anahtar Kelimeler:** Eğitim, Formasyon, Sosyal Yetkinlik.*

Abstract

The purpose of this study is to analyze perceived social competence levels of individuals taking pedagogical formation training in terms of some variables. The quantitative survey method was used in this study. Study group in this research consists of 260 individuals taking pedagogical formation training at Kayseri Erciyes University Faculty of Education during the 2014-2015 academic year. The data was collected by using “Personal Information Forms”, developed by the researcher and to determine the perceived social competence levels of individuals, the “Perceived Social Competence Scale”, which was developed by Anderson-Butcher, Iachini and Amorose (2007), and adapted into Turkish by Akın, A., Akın, Ü., Gediksiz, E., Arslan, S., Sariçam, H., & Yalnız, A. (2012), were used.

***Keywords:** Education, Formation Training, Social Competence*

1. Giriş

Yetkinlik; bireyin nasıl hissedeceği, düşüneceği ve davranacağını belirleyen önemli bir özelliktir. Güçlü bir bitirme hissi, işlemleri kavramayı kolaylaştırır ve akademik performansı artırır. Yetkinlik düzeyi, harekete geçmek için güdüleri engelleyebilir ya da artırabilir. Yetkinlik yüksek olan bireyler daha karmaşık ve riskli görevleri seçebilirler. Onların hedefleri yüksektir ve bu hedeflere ulaşmak için azimle çalışırlar (Schwarzer ve Fuchs 1995).

Çocuklar, ilk olarak ebeveynlerini daha sonra akranlarını, öğretmenlerini ve çevresindeki diğer kişileri gözlemleyerek sosyal olaylar konusundaki yetkinliklerini geliştirirler (Bandura, 1993). Birey, model aldığı kişinin kendisine ne kadar çok benzediğini düşünüyorsa, modelin başarısı ya da başarısızlığı da o derece ikna edici olacaktır. İnsanlar, kendileri ile benzer özelliklere sahip olduklarını düşündükleri bireylerin yaptıklarını görerek ve izleyerek kendilerinin benzer bir durumda nasıl performans gösterecekleri konusunda bir yargıya ulaşırlar. Diğer taraftan birey, model aldığı kişinin kendisine pek benzemediğini düşünüyorsa yetkinlik inancı modelin başarı ya da başarısızlıklarından çok da fazla etkilenmeyecektir (Bıkmaz, 2004). Çocukların sosyalleşmesinde en çok etkisi olan kurum ailedir. Aile ortamında anne-baba tutumları, değerleri, zevkleri çocuğun gelişimini etkiler (Olçay, 2008). Aile çocuğun sosyal-duygusal gelişimi açısından büyük önem taşımaktadır. Nitekim anne-babanın çocuk üzerindeki etkisi daha çocuk dünyaya gelmeden başlar. Anne-babanın bebeğin dünyaya gelmesinde istekli ya da isteksiz oluşu, ebeveynliğe hazır olup olmamaları, bebekten beklentileri gibi durumlar bebeğin sosyalleşme sürecini etkiler (Işık, 2007).

Sosyal yetkinlik, bireyin kendi kendini ve sosyal ilişkilerini yönetmesi sonucu sosyal yeterliğe sahip olması ya da yeterli sosyal davranışlar sergilemesi ile açıklanmaktadır (Çorbacı-Oruç, 2008).

Sosyal yetkinlik kişinin hayatı boyunca sahip olacağı bütün beceriler için bir ön koşuldur. Okul öncesi dönem dediğimiz yaşamın ilk altı yılında ortaya çıkan ve bu kritik dönemde çözümlenmemesi halinde çocuğun yetişkinlik hayatında da sorunlu ve uyumsuz davranışlar sergilemesine neden olan saldırganlık, utangaçlık, içe kapanıklık, kaygı vb. davranış problemleri, çocuğun sosyal çevre içerisinde kabul görmemesine yol açar (Durmuşoğlu ve Arslan, 2012). Bu da çocuğun sosyal açıdan yetkin olmasını engeller. Bir çocuğun sosyal yetkinlik düzeyini içinde bulunduğu sosyal çevresi önemli oranda etkilemektedir. Çocuğun sosyal davranışı, etkileşimde bulunduğu iki grubun, ailenin ve akranların tepkileri bağlamında ele alınmaktadır (Işık, 2007).

Sosyal yetkinlik; kişinin çevresindeki insanlarla olumlu ve kalıcı ilişkiler kurabilmesidir. İnsanın içinde yaşadığı toplum tarafından kabul gören ve başarılı sosyal ilişkiler kurabilmesini sağlayan davranış, beceri ve duyguların tümü "sosyal yetkinlik" kavramı ile açıklanabilir. Bu bağlamda sosyal yetkinlik; kişiler arası sosyal ilişkileri, sosyal beceri ve değerleri içermektedir (Gülay, 2010).

Sosyal yetkinlik için gerekli olan bir diğer unsur ise başkalarının duygularını anlayabilmek ve kendi duygularını ifade edebilmektir (Çorbacı-Oruç, 2008). Bir bakıma sosyal yetkinlik ve duygusal yetkinlik iç içe olarak ele alınmaktadır. Çünkü insanın

çevresindeki kişilerle arkadaşlık kurması ve iletişimini sürdürebilmesi için karşısındaki bireyin duygularını anlayabiliyor olması gerekmektedir.

Bunların yanında sosyal yetkinlik kavramının; bakış açısı alma becerisi, kendini düzenleme becerisi, işbirliği yapabilme becerisi ve sosyal problem çözme becerisi gibi becerileri de içerdiği görülmektedir (Gülay, 2008).

2. Yöntem

Araştırma Deseni

Araştırma betimsel bir nitelikte olup, Kayseri ilinde Erciyes üniversitesi eğitim fakültesinde pedagojik formasyon eğitimi alan toplam 260 katılımcının sosyal yetkinlik düzeylerine bakılmıştır.

Araştırma tarama modelindedir. Tarama modelleri, geniş grupları içeren evrenden seçilmiş bir örneklem grup üzerinde yapılan, geçmişte ya da halen var olan bir durumu var olduğu şekliyle incelemeyi amaçlayan araştırma yaklaşımlarıdır. Araştırmaya konu olan olay, birey ya da nesne, kendi koşulları içinde ve var olduğu gibi tanımlanmaya çalışılır (Karasar, 1994).

Çalışma Grubu

Bu araştırmanın çalışma grubunu 2014-2015 eğitim öğretim yılında Kayseri Erciyes üniversitesi eğitim fakültesinde pedagojik formasyon eğitimi alan katılımcılar oluşturmaktadır.

Veri Toplama Araçları

Araştırmaya katılan öğrencilerinin demografik özelliklerini belirlemek amacıyla araştırmacı tarafından geliştirilen “Kişisel Bilgiler Formu” kullanılmıştır. Bu form; Yaş, cinsiyet, medeni durum, aile gelir düzeyi, bölüm, grup, öğrenim durumu, anne eğitim, baba eğitim sorularından oluşmaktadır.

Araştırmada katılımcıların algılanan sosyal yetkinlik düzeylerini belirlemek amacıyla Anderson-Butcher, Iachini ve Amorose (2007) tarafından geliştirilen ve Türkçeye Akın ve ark., (2012) tarafından uyarlanan Algılanan Sosyal Yetkinlik Ölçeği kullanılmıştır. Ters puanlanan madde bulunmamaktadır. Yükselen puanlar yüksek düzeyde Algılanan sosyal yeterliği göstermektedir. Her sorunun karşısında bulunan; (1) Hiç Katılmıyorum (2) Katılmıyorum (3) Kararsızım (4) Katılıyorum ve (5) Tamamen Katılıyorum anlamına gelmektedir.

Ölçeğin yapı geçerliği için uygulanan doğrulayıcı faktör analizinde orijinal formla tutarlı olarak 6 maddeden oluştuğu ve maddelerin tek boyutta toplandığı görülmüştür ($\chi^2=7.34$, $sd=7$, $RMSEA=.010$, $CFI=1.00$, $RFI=0.99$, $IFI=1.00$, $AGFI=.98$, $GFI=.99$, $NFI=.99$ ve $SRMR=.018$). Ölçeğin faktör yükleri .57 ile .80 arasında sıralanmaktadır. İç tutarlılık güvenilirlik katsayısı .80 olarak bulunmuştur. Ayrıca ölçeğin düzeltilmiş madde-toplam korelasyonlarının .52 ile .66 arasında sıralandığı görülmüştür.

Verilerin Analizi

Çalışmaya katılan bireyler hakkında tanımlayıcı bilgiler sağlamak amacıyla çalışmada kullanılan testlere ilişkin tablolarda farklı demografik özelliklere göre değişip değişmediğini anlamak amacı ile parametrik test varsayımlarını yerine getiren verilerin ikili karşılaştırılmalarında t-testi, nonparametrik verilerin ikili karşılaştırmalarında Mann Whitney U, çoklu karşılaştırmalarda ise Kruscal Wallis analizleri kullanılmıştır.

3. Bulgular

Araştırma grubundan elde edilen veriler analiz edilerek aşağıda tablolar halinde sunulmuştur.

Tablo 1. Araştırma grubunun yaş değişkenine göre analiz sonuçları

	Yaş	n	$\bar{X}$	SD	X ²	p
Sosyal yetkinlik	21-23	186	25,84	2,74	6,347	,096
	24-27	28	24,42	4,71		
	28-31	24	26,50	2,94		
	32+	22	26,90	2,70		

Tablo 1'e göre araştırma grubunun yaş değişkenine göre sosyal yetkinlik puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark olmadığı tespit edilmiştir (X²=6,347; p>0.05).

Tablo 2. Araştırma grubunun cinsiyet değişkenine göre analiz sonuçları

	Cinsiyet	n	$\bar{X}$	SD	t	p
Sosyal yetkinlik	Bayan	166	25,78	2,69	-,397	,692
	Erkek	94	25,94	3,65		

Tablo 2'ye göre araştırma grubunun cinsiyet değişkenine göre sosyal yetkinlik puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark olmadığı tespit edilmiştir (t=-,397; p>0.05).

Tablo 3. Araştırma grubunun medeni durum değişkenine göre analiz sonuçları

	Medeni durum	n	$\bar{X}$	SD	t	p
Sosyal yetkinlik	Bekar	216	25,78	2,78	-,741	,459
	Evli	44	26,15	4,22		

Tablo 3'e göre araştırma grubunun medeni durum değişkenine göre sosyal yetkinlik puan ortalamaları arasında göreceli olarak evli olan grubun lehine fark olsa da ($\bar{X}_{Evli}=26,15 \pm 4,22$) bu farkın istatistiksel olarak anlamlı olmadığı tespit edilmiştir (t=-,741; p>0.05).

Tablo 4. Araştırma grubunun anne eğitim düzeyi değişkenine göre analiz sonuçları

	Anne eğitim düzeyi	n	$\bar{X}$	SD	X^2	p
Sosyal yetkinlik	Okuryazar değil	36	26,05	2,69	2,850	,583
	İlkokul	149	25,57	3,22		
	Ortaokul	30	26,33	2,75		
	Lise	31	26,32	3,01		
	Üniversite	14	26,07	3,14		

Tablo 4'e göre araştırma grubunun anne eğitim düzeyi değişkenine göre sosyal yetkinlik puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark olmadığı tespit edilmiştir ($X^2=2,850$; $p>0.05$).

Tablo 5. Araştırma grubunun baba eğitim düzeyi değişkenine göre analiz sonuçları

	Baba eğitim düzeyi	n	$\bar{X}$	SD	X^2	p
Sosyal yetkinlik	Okuryazar değil	11	27,63	1,68	8,066	,089
	İlkokul	112	25,49	3,54		
	Ortaokul	40	25,82	2,65		
	Lise	61	25,72	2,67		
	Üniversite	36	26,63	2,60		

Tablo 5'e göre araştırma grubunun baba eğitim düzeyi değişkenine göre sosyal yetkinlik puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark olmadığı tespit edilmiştir ($X^2=8,066$; $p>0.05$).

Tablo 6. Araştırma grubunun aile gelir değişkenine göre analiz sonuçları

	Aile gelir	n	$\bar{X}$	SD	X^2	p
Sosyal yetkinlik	Düşük	12	25,41	3,42	4,307	,116
	Orta	237	25,78	3,05		
	Yüksek	11	27,63	2,65		

Tablo 6'ya göre araştırma grubunun aile gelir değişkenine göre sosyal yetkinlik puan ortalamaları arasında göreceli olarak yüksek gelire sahip olanlar lehine fark olsa da ($X_{Yüksek}^2=27,63 \pm 2,65$) bu farkın istatistiksel olarak anlamlı olmadığı tespit edilmiştir ($X^2=4,307$; $p>0.05$).

Tablo 7. Araştırma grubunun bölüm değişkenine göre analiz sonuçları

	Bölüm	n	$\bar{X}$	SD	X^2	p
Sosyal yetkinlik	Din kültürü	44	25,97	3,86	3,535	,939
	Görsel sanatlar	10	25,40	3,27		
	İngilizce öğretmenliği	18	25,38	3,41		
	Tarih öğretmenliği	26	25,50	3,24		
	Matematik	15	25,73	2,76		
	Sanat tarihi	10	26,10	3,03		
	Biyoloji	11	25,90	2,73		
	Beden eğitimi	58	26,20	2,73		
	Türk dili	57	25,57	2,85		
	Kimya	11	26,63	2,57		

Tablo 7'ye göre araştırma grubunun bölüm değişkenine göre sosyal yetkinlik puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark olmadığı tespit edilmiştir ($X^2=3,535$; $p>0.05$).

Tablo 8. Araştırma grubunun grup değişkenine göre analiz sonuçları

	Grup	n	$\bar{X}$	SD	X^2	p	Fark U test
Sosyal yetkinlik	1,00	25	24,96	2,79	21,897	,016*	1<5,11 3>9 5>7, 8, 9,10 6>7,9 7<11 9<11 10<11
	2,00	20	25,90	3,00			
	3,00	23	26,65	3,56			
	4,00	26	26,15	2,64			
	5,00	33	26,90	2,75			
	6,00	25	26,40	2,41			
	7,00	20	24,30	4,87			
	8,00	20	25,20	3,07			
	9,00	22	24,90	2,34			
	10,00	27	25,25	2,82			
	11,00	19	27,21	2,22			

* $p<0.05$

Tablo 8'e göre araştırma grubunun grup değişkenine göre sosyal yetkinlik puan ortalamaları arasındaki farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu tespit edilmiştir ($X^2=21,897$; $p<0.05$). Farkın hangi gruptan kaynaklandığını bulmak için yapılan U testi sonucu bu farkın; araştırma grubunun grup değişkenine göre sosyal yetkinlik puan ortalamaları arasındaki farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu farktan kaynaklandığı belirlenmiştir.

Tablo 9. Araştırma grubunun öğrenim durumu değişkenine göre analiz sonuçları

	Öğrenim durumu	n	$\bar{X}$	SD	t	p
Sosyal yetkinlik	Mezun	96	26,38	2,80	2,182	,030*
	4.sınıf	164	25,53	3,18		

* $p < 0.05$

Tablo 9'a göre araştırma grubunun öğrenim durumu değişkenine göre sosyal yetkinlik puan ortalamaları arasındaki farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu tespit edilmiştir ($t=2,182$; $p<0.05$).

4. Sonuç ve Tartışma

Araştırma grubunun yaş değişkenine göre sosyal yetkinlik puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark olmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Şencan (2009)'ın sınıf ve dolayısıyla yaş düzeylerine göre lise öğrencilerinin sosyal yetkinlik beklentisi düzeyleri arasında anlamlı farklılık olmadığı yönünde elde ettiği bulgu bu çalışmada elde edilen bulguyu desteklerken; Fıncıoğlu (2005)'nin sosyal yetkinlik beklenti puanlarında lise 1. sınıfların dolayısıyla yaş değişkenine göre yaşı küçük olanlar lehine anlamlı farklılık olduğuna dair elde ettiği bulgu araştırma bulgusunu desteklememektedir.

Araştırma grubunun cinsiyet değişkenine göre sosyal yetkinlik puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark olmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Nitekim Fıncıoğlu, 2005; Karahan ve ark., 2006 ve Şencan, 2009 yapmış oldukları çalışma sonuçları çalışmamızı destekler niteliktedir. Kılıçcı (2000), Gander ve Gardiner (2001) ve Yazgan-İnanç ve ark. (2007) tarafından da ifade edildiği gibi ergenlik dönemi aileden çok arkadaşlarla zaman geçirilen, bir gruba ait olma ve grup tarafından kabul edilme ve onaylanmanın ergen için çok önemli olduğu bir dönemdir. Sosyal yetkinlik beklentisi sosyal çevreyle olan ilişkileri kurma ve sürdürmede kendini yetkin görmeyle ilişkilidir. Dolayısıyla bu sonuçta her iki cinsiyetteki ergenlerin ergenlik dönemini yaşamaları ve onlar için özellikle akran grubu içerisinde sosyal ilişkiler ve kendini ifade edebilmenin önemli olmasının da etkili olduğu yönünde yorum getirilebilir.

Araştırma grubunun medeni durum değişkenine göre sosyal yetkinlik puan ortalamaları arasında göreceli olarak evli olan grubun lehine fark olsa da bu farkın istatistiksel olarak anlamlı olmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Evlilik yaşantısında yaşanacak uyumlu, sıcak sevgi dolu bir atmosferin bireylerin duygusal, sosyal ve kişilik gelişimini olumlu yönde etkileyerek, bireyin yaşama güvenle, insanlara dostça bakabilmesine, çevresiyle uyumlu ve iyi iletişim içerisinde olması sosyal yetkinlik düzeylerinin yüksek olmasına sebep olmuş olabilir.

Araştırma grubunun anne eğitim-baba eğitim durumu değişkenine göre sosyal yetkinlik puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark olmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Sarı (2007) ve Günindi (2008) yapmış oldukları çalışmalarda annelerin ve babaların öğrenim düzeyi yükseldikçe, çocukların sosyal uyum ve becerilerinin de yükseldiği sonucu bulunmuştur. Bu durum çalışmamızla paralellik göstermemektedir. Bu durum katılımcıların gelecekle ilgili beklentileri ve yaşam şartlarını benimseyip gele-

cekle ilgili durumlarını benimseyip daha kararlı ve bilinçli olmalarından kaynaklandığı düşünülebilir.

Araştırma grubunun aile gelir değişkenine göre sosyal yetkinlik puan ortalamaları arasında göreceli olarak yüksek gelire sahip olanlar lehine fark olsa da bu farkın istatistiksel olarak anlamlı olmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Araştırma bulguları Fırıncıoğlu (2005) tarafından yapılan çalışma ile benzerlik göstermektedir. Çalışmada ailesinin aylık geliri asgari ücretin üstünde olan lise öğrencilerinin asgari ücretin altında aylık geliri olan lise öğrencilerinden daha yüksek düzeyde sosyal yetkinlik beklentisine sahip oldukları bulunmuştur. Yuehua ve Shanggui (2004) tarafından yapılan araştırmada da sosyo-ekonomik düzey düştükçe sosyal yetkinlik beklentisinin de düştüğü bulunmuştur. Bu bilgiler araştırma bulgularını destekler niteliktedir.

Araştırma grubunun bölüm değişkenine göre sosyal yetkinlik puan ortalamaları arasında istatistiksel olarak anlamlı fark olmadığı sonucuna ulaşılmıştır. Katılımcıların aynı amaç için bir arada olmaları bu duruma sebep olmuş olabilir.

Araştırma grubunun grup değişkenine göre sosyal yetkinlik puan ortalamaları arasındaki farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu ve bu farkın araştırma grubunun grup değişkenine göre sosyal yetkinlik puan ortalamaları arasındaki farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu sonucuna ulaşılmıştır.

Araştırma grubunun öğrenim durumu değişkenine göre sosyal yetkinlik puan ortalamaları arasındaki farkın istatistiksel olarak anlamlı olduğu sonucuna ulaşılmıştır. Yüksek öğrenim yeni bir çevreye adapte olmayı gerektiren bir yaşantıdır. Dolayısıyla katılımcılar uyum durumlarında yeterli seviyeye sahip oldukları şeklinde yorumlanabilir.

Elde edilen sonuçlar çalışmaya katılan bireylerin sosyal yetkinlik düzeyleri yaş, cinsiyet, medeni durum, bölüm, öğrenim durumu, anne eğitim, baba eğitim değişkenlerine göre farklılaşmadığı, aile gelir seviyesi, grup değişkenlerine göre farklılaştığı sonucuna ulaşılmıştır.

5. Kaynak

- Akın, A., Akın, Ü., Gediksiz, E., Arslan, S., Sarıcam, H., & Yalnız, A. (2012, Eylül). Algılanan Sosyal Yetkinlik Ölçeği Türkçe Formu: Geçerlik ve güvenirlik çalışması. III. Ulusal Eğitimde ve Psikolojide Ölçme ve Değerlendirme Kongresi, 19-21 Eylül, Bolu.
- Bandura, A. (1997). Self-efficacy: the exercises of control: Newyork: Freeman.
- Bıkmaz, F. (2002). Fen Öğretiminde Öz Yeterlik İnancı Ölçeği. Eğitim Bilimleri ve Uygulamaları, 1 (2).
- Çorbacı Oruç, A. (2008). 6 Yaş Çocuklarında Sosyal Yeterliliğin, Akran İlişkilerinin ve Sosyal Bilgi İşleme Sürecinin Değerlendirilmesi (Doktora tezi). Ankara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Durmuşoğlu, N., Arslan, E. (2012). Ebeveyn Tutumlarının Anasınıfına Devam Eden Çocukların Sosyal Yetkinlik ve İçer Dönüklük Davranışını Yordaması. İlköğretim Online, 11(3): 729-737.
- Fırıncıoğlu, H. (2005), "Adlerian Odaklı Grupla Psikolojik Danışmanın Öğrencilerin Sosyal Yetkinlik Beklenti Düzeyleri Üzerindeki Etkisine Yönelik Deneysel Bir Alışma", Yüksek Lisans Tezi, Mersin Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Mersin.

- Gander, M.J. ve Gardiner, H.W. (2001), *Çocuk ve Ergen Gelişimi*, (4. Baskı), (Yayına Haz. B. Onur), İmge Kitabevi, Ankara.
- Gülay, H. (2008). *5-6 Yaş Çocuklarına Yönelik Akran İlişkileri Ölçeklerinin Geçerlik Güvenirlik Çalışmaları Ve Akran İlişkilerinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi*. (Doktora Tezi). Marmara Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İstanbul.
- Gülay, H. (2010). *Okul Öncesi Dönemde Akran İlişkileri*. Ankara: Pegem akademi.Günindi, N. (2008). *Okul Öncesi Eğitim Kurumlarına Devam Eden Altı Yaş Çocuklarının Sosyal Uyum Becerileri İle Anne-Babalarının Empatik Becerileri Arasındaki İlişkinin İncelenmesi*. (Yüksek Lisans Tezi). Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Işık, M. (2007). *Anasımına Devam Eden Beş-Altı Yaş Çocuklarına Sosyal Uyum ve Beceri Ölçeğinin Uyarlanması ve Uygulanması*. (Yüksek Lisans Tezi). Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Karahan, T. F., Sardoğan, M. E., Özkamalı, E. ve Menteş, Ö. (2006), “Lise Öğrencilerinde Sosyal Yetkinlik Beklentisi ve Otomatik Düşüncelerin, Yaşanılan Sosyal Birim ve Cinsiyet Açısından İncelenmesi”, *Türk Psikolojik Danışma ve Rehberlik Dergisi*, 3 (26), 35- 45.
- Karasar, N. (1994). “Bilimsel Araştırma Yöntemi: Kavramlar, İlkeler, Teknikler”. Ankara: 3A Araştırma Eğitim Danışmanlık Ltd.
- Kılıçcı, Y. (2000), *6-15 Yaş Öğrencilerinin Gelişimsel Güçleri ve Kişilik Gelişimini Kolaylaştırma, İlköğretimde Rehberlik*, (2.Baskı) (Ed. Y. Kuzgun), Nobel Yayınevi, Ankara.
- Olcaç, O. (2008). *Bazı Kişisel ve Ailesel Değişkenlere Göre Okul Öncesi Dönemdeki Çocukların Sosyal Yetenekleri ve Problem Davranışlarının Analizi*. (Yüksek Lisans Tezi). Selçuk Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.
- Sarı, E. (2007). *Anasımına Devam Eden 5-6 Yaş Grubu Çocukların, Annelerinin Çocuk Yetiştirme Tutumlarının, Çocuğun Sosyal Uyum ve Becerilerine Etkisi*. (Yüksek Lisans Tezi). Gazi Üniversitesi, Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara.
- Schwarzer R., Fuchs R. (1995). Self-efficacy and Healthbehaviors. To Appear in: Conner M, Norman P. Predicting Health Behavior: Research and Practice with Social Cognition Models. Buckingham: Open University Press.
- Şencan, B. (2009), “Lise Öğrencilerinin Algıladıkları Sosyal Destek Düzeyi İle Sosyal Yetkinlik Beklentisi Düzeylerinin Bazı Değişkenlere Göre İncelenmesi”, Yüksek Lisans Tezi, Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Eğitim Bilimleri Ana Bilim Dalı, Adana.
- Şencan, B. (2009), “Lise Öğrencilerinin Algıladıkları Sosyal Destek Düzeyi İle Sosyal Yetkinlik Beklentisi Düzeylerinin Bazı Değişkenlere Göre İncelenmesi”, Yüksek Lisans Tezi, Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Eğitim Bilimleri Ana Bilim Dalı, Adana.
- Yazgan-İnanç, B., Bilgin, M. ve Kılıç-Atıcı, M. (2007), *Gelişim Psikolojisi, Çocuk ve Ergen Gelişimi* (3.Baskı), PegemA Yayıncılık, Adana.
- Yuehua, T. ve Shanggui, S. (2004), “A Study on General Self- Efficacy and Subjective Well- Being of Low SES College Students in a Chinese University”, *College Student Journal*, 38(4), s.637-643.

Extended Abstract

Introduction: *Competence; is one of the important features of an individual that determine how to feel, consider and act. A strong feeling of competence simplifies comprehension of the functions and improves academic performance. The level of competence may prevent or increase motives to take action. Individuals with high competence can choose more complex and risky tasks. Their goals are high and they work with determination to achieve these goals (Schwarzer and Fuchs 1995). Social competence; ability to build positive and lasting relationships with people. All of the skills, emotions and behaviors which are accepted by the society and enable individuals to have successful social relations can be explained by the concept of “social competence”. In this context, social competence includes interpersonal social relationships, social skills and values (Gulay, 2010).*

Data analysis: *To provide descriptive information about individuals participating in the study, with the aim of understanding whether the tables on the tests used in the study vary according to different demographics, t-tests was used in comparing paired data meeting the assumptions of parametric tests and for nonparametric data Mann-Whitney U test was used in the paired comparison, and Kruscal Wallis was used for multiple comparison analysis.*

Data Collection Instruments: *The data was collected by using the “Personal Information Forms”, developed by the researcher to determine students’ demographic features. This form was constructed to gather information about age, gender, marital status, socio-economic level, department, group, education level, mother’s education level, father’s education level.*

Result: *In the light of the data obtained, it was observed that depending on the age, gender, marital status, department, educational background, mother’s education level and father’s education level variables there is no statistically significant difference in the students’ levels of perceived social competence, depending on the socio economic level of the family and group variables there is a significant difference in the students’ levels of perceived social competence.*